

ната конструкция съвпада съ тази на църквата А, измѣнена малко благодарение на по-къснитѣ поправки, а именно: поправена е частъ отъ подкуполнитѣ арки и цѣлиятъ барабанъ и е отстранена почти цѣлата западна стена, като е била замѣнена съ една голѣма арка, съединяваща църквата съ новия притворъ С. Въ днешно време входътъ въ горната църква минава презъ пристройката С, посредствомъ една вътрешна стълба. Стариятъ входъ, сега зазиданъ, се е намиралъ на южната стена (гл. табл. II и V). Той е билъ свързанъ посредствомъ една галерия съ двореца.

Отъ вѣнъ страничнитѣ стени на църквата В представятъ една вертикална плоскост безъ никакъвъ знакъ, който да укаже на вътрешното разпредѣление на два етажa. Долната частъ е съвсемъ гладка, а горната е украсена съ нѣколко плитки, засводени ниши. На южната стена, освенъ зазиданата врата и едно полукръгло прозорче надъ нея, се виждатъ още три вдлъбнати еднакво голѣми продълговати ниши. Тѣ изхождатъ отъ една линия, отговаряща на горноетажния подъ. На северната стена има четири сжщо такива ниши на сжщата височина и една по-малка отъ тѣхъ (старо прозорче). Между тѣзи ниши има едно ново, четирижгълно прозорче (табл. III). Върху запазенитѣ следъ поправкитѣ части отъ старата западна стена, излизащи въ притвора С, сжщо се виждатъ продълговати засводени ниши. Източната стена на горния етажъ нѣма отвори; полукръглата апсида почива върху западната стена на църквата А и излиза надъ покрива ѝ. По корнизa ѝ върви единъ орнаменталенъ фризь отъ два слабо изпъкващи реда отъ хоризонтално поставени тухли, между които се намира още единъ редъ тухли, поставени подъ жгълъ.

Цѣлиятъ осможгълненъ високъ барабанъ е новъ, но лежащитѣ подъ него покриви сж стари. Тѣзи покриви имитиратъ отъ вѣнъ системата на изходящи отъ кубето сводове на трансептъ, издигнати надъ низкитѣ жглови помѣщения.

L'architecture intérieure coïncide avec celle de l'église A, toutefois légèrement modifiée par des transformations tardives, à savoir: restauration d'une partie des arcs sous la coupole et de tout le tambour, enlèvement de presque toute la muraille ouest, remplacée par un seul grand arc, reliant l'église avec le nouveau corps du bâtiment C. A l'heure actuelle, l'accès de l'église supérieure passe par l'annexe C et comprend un escalier intérieur. L'ancien passage, muré aujourd'hui, se trouvait dans le mur sud (v. pl. II et V). On y était conduit par une galerie réunissant la sortie de l'église avec le château.

A l'extérieur, les murs latéraux de l'église B représentent un plan unique sur lequel rien ne révèle la division intérieure en deux étages. La partie inférieure est une surface unie, la partie supérieure est ornée de quelques niches arquées peu profondes. Sur le mur sud, outre la porte murée surmontée de sa petite fenêtre semi-circulaire, il existe trois arcatures étroites, partant du niveau du premier étage. Sur le mur nord — quatre autres arcatures de mêmes dimensions, et une autre moins élevée au-dessus (ancienne fenêtre). Entre ces arcatures se place la fenêtre carrée moderne (v. pl. III). Sur les parties de l'ancien mur ouest qui ont subsisté après les restaurations et qui donnent sur le bâtiments C, se trouvent également des niches en forme d'arcs. Le mur est de l'étage supérieur ne présente pas d'ouverture; l'abside semi-circulaire repose sur le mur ouest de l'église A, et s'élève au-dessus du toit. Elle est parcourue par une frise ornementale: deux rangées peu éloignées l'une de l'autre de briques posées à plat, entre lesquelles festonnent des briques posées à champ et obliquement.

Tout le haut tambour octogonal est récent, mais les toitures à sa base sont anciennes. Ces toitures imitent, à l'extérieur, le système des voûtes du transept qui se détachent de la coupole. En effet, le tambour repose sur une construction cubique. De là par-